

בס"ד ב' אדר ב' ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 17: 21
 צאת השבת - 18: 13
 רבנו תם - 18: 53
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשירים ושתים - עלון מס' 1098
 @ השנה נותנים "זכר למחצית השקל" ל"אברהם יגל".
 @ ביום חמישי בערב מתחילים "ברכת הלבנה".
 @ ביום חמישי ז' אדר ב' לידת ופטירת משה רבנו ע"ה.
 @ בשבת הבאה "שבת זכור".

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י



בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
לפת מחצית פקד
 לארגון "אברהם יגל"

פרשת פקודי חזק חזק וזתחזק

פפטידון: "ויעש חידוש"
 (מלכים א' ז')
 "משכנס אדר"
 מרבין בשמחה"

מענייני הפרשה:

- ← דין וחשבון לחומרים שהשתמשו למשכן.
- ← בגדי הכהונה לכהנים, האפוד והחושן, המעיל הכתונת והמצנפת.
- ← משה מברך ומקדש את המשכן וכליו.
- ← משה מקים את המשכן והקב"ה משרה את שכינתו במשכן.

"אלה פקודי המשכן משיכן העדות" (לח' כא)
 אומר רבינו בחיי שהמילה 'המשכן' בגימטריה 415 ואם נוסיף את החמש אותיות זה יוצא ביחד 420 כמנין השנים שבית המקדש השני היה קיים.

"משכן העדות"
 למה נקרא "משכן העדות", מפרש המלבי"ם מפני שהמשכן עצמו היה עדות על כך שכל התרומות שנדבו בני ישראל הלכו לעבודת המשכן ולא היתה בזה שום מעילה או גניבה ח"ו, שאם לא כן ודאי לא היתה השכינה שורה במקום הזה.

"בקע ללגלגלה"
בקע אותיות **עקב**, מי שמחזיק עצמו לעקב, היינו בעונה, זוכה להיות גלגלת, דהיינו ראש.

"מאת אדנים למאת הכסר"
 הכלי יקר אומר שאין הוא מלשון אדון, שמי שמחזיק עצמו בשפלות כאין, הוא אדון, וכלשון הזוהר, מאן דהוא זעיר (שפל בעצמו) איהו רב (גדול).
"וישם את הכיור... ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו"
 אומרים חז"ל שצריך להיות שיעור מים בכיור כדי שיהא מספיק מים לארבעה אנשים לכל הפחות, כמספר משה ואהרן ושני בניו של אהרן.

"סכום הפסוקים בפרשת פקודי"
 בכל סופי הפרשיות מופיע סכום הפסוקים ומסומן הוא, פרט לפרשת פקודי, אין סימן על סכום הפסוקים. והסבירו בשם אחד הצדיקים, כי לדעתו אין זה אלא השמטת המדפיס, ואפשר שהיה כתוב "בלי כל סימן" כלומר שהסימן "בלי כל" היינו בגימטריה צ"ב (92) פסוקים. ובא המדפיס ותפס כפשוטו שאין כאן סימן, והשמיטו.
 (אוצר חיים, מובא בספר "תורת הפרשה")

מילתא דבדיחותא לחודש אדר
 עבדו את ה' בשמחה

יצחק שואל את אביו: אבא, איך אבא מרגיש שיש לו את הילד הכי טוב בעולם?
 האבא: לא יודע, תשאל את סבא.

פלסטיני בא ליהודי ואומר: אני אמנה שמות של אנשים צדיקים מהאיסלם, ואתה תמנה שמות של צדיקים יהודים. וכל שם שאומרים תולשים שעה מה זקן של השני. אמר לו היהודי, תתחיל אתה. אמר הפלסטיני, מוחמד, אחמד, ומחמוד. הוציא הפלסטיני 3 שיערות מזקנו של היהודי. היהודי תופס בזקנו של הפלסטיני ואומר: רבי עקיבא ועשרים וארבעה אלף תלמידיו, ותלש את כל השיערות מזקנו של הפלסטיני.

"ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר ציה ה' " (ל"ט ל"ב)

כל זמן שעסקו ישראל בעבודת המשכן, לא נתעסקו במצוות אחרות, שכן העוסק במצווה פטור מן המצווה. רק עכשיו משנגמרה עבודת המשכן כבר יכלו לעסוק בכל שאר המצוות. אחרי "ותכל כל עבודת משכן אהל מועד" ניתנה אפשרות של "ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה ה' את משה" - לקיים את שאר המצוות. (אמרי שפר)

"וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים" (לט ג)
 מגושי הזהב עשו חוטים דקיקים וארגו אותם בתוך תכלת והארגמן. יש בזה משום רמז לאנשים המשופעים בזהב, שלא יתגאו בכך כי אם ישפילו עצמם ויתבטלו בין אלה שהם פשוטים ועניים לעומתם... (שפתי צדיק)

פינת הניבים והפתגמים

הצלה מאש הגיהנם לתלמידי חכמים

אמר רבי אבהו אמר רבי אלעזר: תלמידי חכמים אין אין אור (אש) של גיהנם שולטת בהן, קל וחומר מסלמנדרא; ומה סלמנדרא (ברש"י: חיה הנבראת מן האור) שתולדת אש היא - הסך (מלשון סיכה) מדמה אין אור שולטת בו, תלמידי חכמים, שכל גופן אש, על אחת כמה וכמה.

פירוש: תלמידי חכמים שעסקו ושלטו באש (היא התורה) מדה כנגד מדה, אין אש הגיהנם שולטת בהם. (חגיגה כז.)

הסירו ממשול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

ביבוד הזורים וקומה בפניהם

א. חייב אדם לעמוד לכבוד הזריו מזמן שרואה אותם מרחוק כמלוא עיניו. והיינו מרחק של כ- 128 מטר, (ולדעת החזון איש היינו כ- 160 מטר, ואם אפשר יחוש בזה לדברי החזון איש, בדבר שהוא מן התורה). וצריך לעמוד מלוא קומתו. ולא ישב עד שאביו או אמו ישבו במקומם או יעמדו במקומם, או עד שיתכסו מעיניו ולא יראה קומתם, או שיכנסו לרשות אחרת. אבל אם עמדו לנוח, ובדעתם להמשיך מיד ללכת, צריך להמשיך לעמוד. [וראה להלן לענין מחילת האב בזה]. [ילקו"י כיבוד או"א פרק ד' ס"א]

ב. גם היושב באוטובוס ונכנסו אביו או אמו, צריך לעמוד מלוא קומתו, עד שישבו. ואם אין להם מקום לשבת, מאחר שאינו רשאי לשבת עד שהם ישבו, צריך לפנות את מקומו וליתן להם את מקומו באוטובוס. [ילקו"י כיבוד או"א פרק ד' ס"ב מהדורת תשס"א כרך א' עמוד רס]

ג. בעת שהבן עומד בפני אביו ואמו, צריך שלא יסמוך עצמו על הכותל או על סטנדר, דסמיכה לאו כעמידה דמי. ואמנם מותר לסמוך את עצמו קצת, באופן שאם יינטל אותו דבר שסומך עליו לא יפול. והיכא דאפשר עדיף יותר לעמוד מפני אביו ואמו בלא סמיכה כלל. אבל העומד בפני תלמיד חכם וזקן, יכול לסמוך על השולחן וכדומה בעת שעומד, כל שעומד מפניו דרך כבוד. [ילקו"י כיבוד או"א פרק ד' ס"ג מהדורת תשס"א כרך א' עמוד רסב]

ד. הנמצא במקום מטונף שיש שם ריח רע וכדומה, ועברו שם אביו או רבו, יעמוד מפניהם. [ילקו"י כיבוד או"א פרק ד' ס"ד מהדורת תשס"א כרך א' עמוד רסד]

ה. נוהגים שכאשר האב עולה לספר תורה, הבן עומד לכבודו ונשאר עומד עד שאביו חוזר לשבת במקומו. ומעיקר הדין היה צריך לעמוד מפניו רק בהליכתו לעלות לספר תורה וברדתו, אבל מנהגינו להשאר עומד עד שאביו מסיים את עלייתו, ואין לשנות. ומנהגינו נשק את ידי אביו ברדתו מהספר תורה. [ילקו"י כיבוד או"א פרק ד' ס"ה שם עמוד רסה]

ו. יש מקומות שנוהגים להתנשק עם העולה לספר תורה בפניו אחרי שסיים את הקריאה, ויש להסביר להם שיותר נכון שיבטלו את מנהגם זה, אף שאין זה דרך חיבה אלא דרך כבוד, עם כל זה אין ראוי לנהוג כן בבית הכנסת. אבל צריך שיאמר להם זאת בניחותא כדי שהדברים יתקבלו על דעתם. ובודאי שבמקומות שלא נהגו בדבר זה, אין להנהיג כן בבית הכנסת. [ילקו"י כיבוד או"א פרק ד' ס"ו]

ז. אם אביו משמש כשליח צבור, הדבר פשוט שאין הבן צריך לעמוד עד סוף התפילה, אך בזמן שאביו הולך ממקומו עד לתיבה, חייב הבן לעמוד מפניו. [ילקו"י כיבוד או"א פרק ד' ס"ז]

ח. חייב אדם לעמוד מפני אביו ואמו ורבו בכל פעם שנכנסים לחדר ורואה אותם, ואפילו מאה פעמים ביום שכן היא דעת מרן שקבלנו הוראותיו. והדין כן גם כשהוא יחידי עם אביו, ולא בפני אנשים אחרים. ומנהג בני אשכנז שאין התלמיד עומד מפני רבו אלא רק פעמיים ביום, שחירת וערבית. ויש להם על מה שיסמוכו. [ילקו"י שם פ"ד ס"ח. הליכו"ע חלק ח]

ט. אב שמחל על כבודו, כבודו מחול. לכן אם אביו מחל לו שלא יקום מפניו כלל, ואפילו לא פעמיים ביום, כבודו מחול ורשאי הבן שלא לקום מפני אביו כלל. ואף על פי כן אם אביו או אמו נכנסו לחדר, יקום מעט מפניהם ויעשה הידור. ובן שביקש מחילה מהוריו ושתקו, אין זה נקרא מחילה, עד שיאמרו במפורש שהם מוחלים לו.



**מכל מלמד השכלתי
הבדלים בין בית המקדש הראשון והשני**

"אלה פקודי המשיכן משיכן העדת"...

על אותו הפסוק מבאר הר"חם סופר "את דברי הגמרא במסכת יומא דף כא." "זו"ל מלמדים אותנו על חמישה דברים שהיו בבית המקדש הראשון ולא היו בבית המקדש השני:

א. ארון העדות ועליו הכפורת והכרובים.

ב. אש התמיד.

ג. השכינה.

ד. רוח הקודש.

ה. היכולת לשאול באורים ותומים.

אומר הגאון רבי משה סופר זצ"ל: שבדבר זה מרומז בפסוק: "אלה פקודי המשיכן משכן העדת"..." **המשכן** - מרמז על בית מקדש ראשון.

משכן - ללא האות ה"א (בגימטריה = 5) מרמז על בית מקדש השני שחסרו בו חמישה דברים הנ"ל...

עבודה שה' אוהב

"כי עֲנֵן ה' עַל הַמִּשְׁכָּן יוֹמִים וְאִשׁ תִּהְיֶה לְכִלְהַבּוֹ"

האש שבערה מעל המשכן הייתה מעליו גם ביום ולא רק בלילה.

מסביר המהרי"ל מוואלקאווישק - אלא שביום לא ראו אותה מפאת הענן שכיסה על המשכן ועל האש. מסביר הרב שלמה לוינשטיין:

מכאן עלינו ללמוד, שאש ההתלהבות בעבודת ה' אינה צריכה להיראות כלפי חוץ, אלא להיות כמכוסה ולבעור בתוך הלב פנימה.

על פי זה מבאר רבי סעדיה גאון את הפסוק בשיר השירים (פרק ב' יז): "יונתי בחגווי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעיני את קולך". כאשר "יונתי בחגוי הסלע" והאדם חבוי "בסתר המדרגה", מבקש הקב"ה "הראיני את מראיך השמיעיני את קולך", שכן אוהב הקב"ה דווקא את עבודת ה' הנעשית בסתר, הרחק מעין רואים... הברכה שורה בדבר הסמוי מן העין.

הקשר בתחילת חומש שמות לבין סוף החומש

חומש שמות נפתח בסיפור הולדת משה והסיבה לשמו: "כי מן המים משיתיהו" ומסיים בפרשתנו בהקמת המשכן כאשר לא מצליחים להקימו, אך שם משה את ידו ובודד נס הוקם המשכן. וכך מביא רש"י בשם המדרש (תנחומא):

"שלא היו יכולין להקימו (את המשכן), ולפי שלא עשה משה שום מלאכה במשכן, הניח לו הקדוש ברוך הוא הקמתו, שלא היה יכול להקימו שום אדם מחמת כובד הקרשים, שאין כח באדם לזקוף, ומשה העמידו. אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא איך אפשר הקמתו על ידי אדם, אמר לו עסוק אתה בידך נראה כמקימו, והוא נזקף וקם מאליו, והו שנאמר: "הוקם המשכן, הוקם מאליו".

צריך להציל כל ילד

גדלתי בבית נפלא, הרבה מעבר לבית נפלא. אם יש בית שראוי וטוב שילד יהודי יצמח וילבלב מתוכו, זה הבית בו גדלתי. שבעה ילדים, ארבעה בנים ושלוש בנות, ואני החמישי ברשימה. כולם, בלי עין רעה, מוצלחים אחד אחד. בריאים, נאים, מברוכי כשרונות. אמא שלנו היתה אישה מרצת וכריזמטית, אשר מעבר לעיסוקה כמנהלת מעון לתינוקות, היתה מונחת על כל פרט ופרט בחיינו וצרכינו. אחרי נטילת ידיים וברכות השחר, היינו ניגשים לשולחן האוכל שבמטבח, ושם, בסדר מופתי מן הגדול לקטן, היו מונחים אחר כבוד הכריכים המיוחדים. מסדר הכריכים היה ססגוני, כשלכל כריך מצורפת בדרך כלל פיתקה קטנה עם ברכה והנחיה. "ראובילה, היום תשמח את המלמד ר' חיים", או "חנהילה, לא לשכוח להינד תודה למורה רבקה". לפני שהלכנו לישון, היינו מתאספים כדי להאזין לסיפור טרם שינה, אשר הוקרא בחינניות כובשת לב, בשילוב אינטונציות קוליות מפתיעות ומרגשות. ולא פחות חשוב, אמא הקפידה לתת לכל ילד, משבצת אישית פרטנית הקרויה כיום "זמן איכות". היא מתעניינת בהפרטים הכי קטנים על שיעור המשניות ועל המשחקים בהפסקה. הדקות היו שוות נצח.

הן נתנו לנו תחושה של חשיבות ויקרה - "אני הילד הכי חשוב ואהוב של אמא"... עד כאן בעניין אמא...

עכשיו נפנה את הזרקור לאבא. אבא היה לשם ולתהילה כאיש חינוך. לפני ארבעים שנה שמו הלך לפניו ולצדדיו כמו שמבין לנכבי נפש הילד, היודע לצלול אל אותן נקודות רגישות וכואבות, לרפא אותן, ולרומם ילדים נדכאים ותכולי נפש מכל סיבה שבעולם. הוא ידע לעצב מורים ומחנכים ולתת להם כל טיפול יוצאים מן הכלל. אבא ניהל כמה מוסדות חינוך, ומתחתיו פעלו גננות, מורים ומחנכים. הוא שלט במפעל האדיר הזה ביד רמה. אמא תמיד אמרה כי "אבא עסוק למעלה מראשו בהצלת ילדי ישראל, ואתם צריכים להיות גאים בו". אנחנו היינו גאים מאוד באבא חשוב שכזה, בכל מקום שהזכרנו שאנו הבנים של... אנשים היו מביטים בנו בעין מהולה בהערצה וקייאה.

אמא היתה שר הפנים של הבית, ואבא שר החוץ. ובכן אם הבית היה מוצלח וטוב, אז איפה "העוקץ"?

"הנה התשובה מתגלגלת לפתחך". יום אחד אמא חלתה. ונפלה למשכב חלושה ותשושה, ומשימת הסדר המופתי ומסדר הכריכים וסידור המיטות והפתקים וזמני האיכות, נדחקו להם לפינה. כולנו חשנו שעמוד השידרה המשפחתי מתערער. האחיות הגדולות ניסו להחליף את אמא, אך ללא הצלחה. בוקר אחד אני מתעורר עם כאב שיניים נורא. מייבב ומסוים אני רץ למיטה של אמא. היא מרגיעה אותי, מלטפת, ותוחבת לי לפה תרופת סבתא, ואומרת: "בשמונה בבוקר אתקשר לרופא השיניים ואקבע לך תור, בינתיים תנוח". רופא השיניים קבע לנו תור בארבע וחצי אחרי הצהריים ו"נא לדייק" בהבירה מזכירתו. אמא אומרת "חננאל, סיכמתי עם אבא שאחרי הלימודים בשעה שלוש תיגש למשרדו שמעבר לכביש, ומתן עם שד ארבע רבע. משם תיטען יחד לרופא השיניים ובינתיים תהיה אמיץ וגיבור. עד הערב יעשו לך סתימה ותרגיש נפלא."

"הו, הו, לנסוע עם אבא לרופא שיניים היה עבורי הישג גדול. שעה עם אבא, כך חשבתי - משתווה לכל "זמני האיכות" שאמא נתנה לי. כך חשתי, וציפייה דרוכה אפפה אותי. בדיוק בשעה שלוש, עם כאב שיניים מטריד, נכנסתי למשרד של אבא. מזכירתו הגישה לי כוס תה. והבטתי לעבר שעון הקיר הגדול, שמחוגיו נעו בעצלתיים.

"מתי תגיע השעה ארבע ורבע"? ובינתיים במשרד של אבא, המולה גדולה. כל רגע נכנס עוד איש ועוד איש, זה יוצא ושניים באים. בעיניים של ילד בן תשע אני קולט שזו לא סתם ישיבה, אלא עניין גדול חשוב מאד מתרחש כאן. "אבא שלך נפגש עכשיו עם מחנכים כדי להקים בית ספר דתי בעיר חילונית לגמרי", מסבירה לי מזכירתו נחמה. ברבע לארבע אני מציץ מן הדלת ומחזיק לאבא. "חכה רגע, חננאל... אני כבר מסיים". בחמישה לארבע אני מציץ שוב, אבא קצת חסר סבלנות. "חננאל, דבר עם אמא שתאחר את התור לחמש". נחמה המזכירה מדברת עם אמא, אמא חוזרת אחרי שלוש דקות "הרופא אמר שבלתי אפשרי בחמש, רק מחר בבוקר בשמונה". השעה ארבע ועשרה. השן מוציאה אותי משלוות נפשי, הכאב הרח מפלה את גופי. שוב אני מכניס את האף לחדר הדלת ותוקע מבט טובל ומתייסר באבא. אבא בוויכוח עם שני אנשים ולא מבחין בי. "תראו רבותי", אבא מרים קולו, "אם לא תושיטו יד אתם תתנו את הדין. המוסד הזה חייב לקום ויהי מה... צריך להציל כל ילד!! אתם מבינים, רבותי!! אנחנו מצויים להציל כל ילד יהודי בכל פינה בארץ. להציל!!!" אבא מבחין בי אך מתעלם, כבר ארבע ועשרים. אני חוזר לכיסא אבא ונרפה. נו, מתי אבא יוצא, אני מהרהר. רבע לחמש, אבא עסוק למעלה מראשו. למה הוא מתעלם ממני? למה הוא שכח אותי? בחמש ורבע אני שוטף את פניי, אומר "שלום" למזכירה, ומתחיל לצעוד לכיוון הבית. דמעות צורבות של עלבון והשפלה חורכות את לחיי, והן הרבה יותר כואבות מכאב השיניים. אני הולך ובוכה, הולך ונעלב. באוזני מצלצל כל הזמן המספט שאבא אמר לחבריו במשרד: "צריך להציל כל ילד... אתם מבינים, כל ילד". "כן, אבא", אני מהרהר מושפל ומרוסק, "אבא שלי צריך להציל כל ילד, אבל לא ילד כמוני. אותי לא צריך להציל. מה זה כאב שיניים שלי לעומת ילד חילוני בעיר זרה שמחכה לאבא שלי. אבא שלי הוא אבא של המון ילדים אחרים, ואין לו זמן להיות אבא שלי." איך אפשר להיות ילד שצריך הצלה? אני שואל את עצמי... והכוויה האיומה הזו שרפה וצרבה לי את הלב. אני מנוכר להיות ילד שזקוק להצלה. בהבנתו הילדותית הצטיירה לי דמותו של אבא כילא אבא, ואני לא בדיוק הבן שלו. אגב, אט אט חיפשתי דרכים לברוח מן הבית. חיכיתי לגיל בו אזכה לפרוש כנפיים ולעוף מן הקן הזה, שבו האם באמת חמימה וטובה אבל האבא, הדוגמא האישית שצריך ילד יהודי ללמוד ממנה, מנוכר וקפוא. כשגדלתי רכשתי מקצוע חופשי. אני מאד מצליח בעיסוקי, הקמתי בית יהודי כשר, כמובן, אבל אני מאוכזב ומתוסכל עד היום הכי דקיק שבנימי דמי, שבמקום לצאת תלמיד חכם שתכלית חייו לימוד והרבצת תורה, אני יושב - כמו החמצה גדולה - במשרדי במגדל ענק, ועושה פרויקטים מרוחק ומנוכר. מנוכר כמעט כמו אבא שלי, ואולי פחות."

פרח ותובנה לדרך :

אין לי ספק שסיפור עצוב זה איננו מאפיין בתים רבים בישראל, אך במעט הבתים שבהם הוא כן מתרחש, ראוי ונכון לעורר ולזעזע את אמות הסיפים. ישנם אנשים שעסוקים בלהציל את כל העולם מקצה ועד קצהו, אבל את מי שמולם, לעיתים בשר מבשרם, הם פשוט לא רואים. אמר פעם תלמיד חכם, שמי שמתעלם מלעשות חסדים בתוך ביתו, אזי חסדיו שמעבר לכותלי ביתו, יהיו הקטגורים הכי אכזריים בעבורו בבית דין של מעלה. ופשוטים הדברים, אך נחוצים הם כדי לפגוע בהם את ערלת הלב. ("העתונאי" קובי לוי)

להתפלל על בנין בית הבחירה

"אלה פקודי המשכן משכן העדה"

רש"י הקדוש בלשונו הזהב, מבאר: מדוע נאמר "משכן המשכן" פעמיים? אלא דבר זה הוא רמז לבית המשכן שנתמשכן בשני חורבנות על עונותיהן של ישראל! שנתלמה הדבר דומה: אדם נידון למאסר ולעול. היה שם זקן אחד שריחם על האיש, הלך ומאסר את ביתו ואת הכסף נתן שישחררו את העציר ממאסרו. יצא האיש לחופשי, הודה למטיבו והלך לדרכו... רשע שכמותך! חצוף!!! - גער בו אחד מידידי - "איך יתכן שאתה משוטט חופשי ושאן, בעוד הזקן משכן את ביתו כדי לשחרר אותך, אינך חושב שמחובתך לנסות ולהשיב לו את ביתו!!"

אמר המגיד מדובנא - כן הוא גם הנמשל:

כאשר עלתה מידת הדין, חמל עליהם הקב"ה ונתן את המקדש וכליו ביד זרים כמשכון בעד חובותיהם של ישראל. אלא שישאל שוכחים את גלות השכינה וכבוד ה' יתברך, ואינם שמים על לב כלל להתפלל על בנין בית המקדש שיבנה במהרה בימנו...

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

יהי רצון מלפנינו שתשרה שכינה במעשה ידינו, וכדברי חז"ל (שבת לב). 'איזה הן מעשה ידיו של אדם? בניו ובנותיו. הקב"ה רוצה לשכון בקרבנו, ושכנתי בתוכם - בתוך כל אחד ואחד, אך גם מאתנו נדרש רצון אמיתי. כמו שיש בלבנו רצון לראות נחת מבנינו, כך נעורר ונפחו בקרבם רצון, ונעודד אותם לפתח את הרצונות - למעשים טובים.

אל לנו לפגוע בילדינו וילעשות את העבודה במקומם'. מרבית פניותיהן של אימהות אל המורה הן בקשת "הקלות": "נא לדחות את המבחן, 'בבקשה מבחן בעי"פ, 'לוותר לבתי על שיעורי בית..."

הקב"ה עוזר לפרפרים הקטנים שלנו! הוא נתן בקרבם כוחות גוף ונפש ללחום מלחמתם ולחזק שרירי כנפיהם. 'הקלה' שלא לצורך, מחלישה! ללא 'מלחמה' אין 'ניצחון'. אמר החכם "אכן, 'סייעתא דשמיא' זה הכל, וגליתי שכל שאני משקיע - יש לי יותר 'סייעתא דשמיא'... הורים מתבטאים זה 'דור חש' ובכך מחלישים עוד את הדור! (יחיאל מיכל מונדרוביץ)

סרכה והצלה

למשה והנה דידי
בזכות תרומתם לעלון יתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות באושר ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם

סרכות ואיחוי'ס

ש'אלת ואפרת כהן
בהגיע הבן **אלהב למצוה** יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצלח בכל דרכיו ולימודיו, ויתברך ברוחניות וגשמיות ותרוו נחת מיוצאי חלציהם

לציבור קוראינו היקר!

"באחד באדר משמיעין על השקלים"
השנה כולנו מתארגנים לתת **לכר הצחצוח הפקד** לחיזוק העלון "אברהם יגל" המזכה את הרבים בפעולות הרבות למען הציבור התקשרו ונגיע עד אליכם: **08-9437333, 054-7743834**

סרכה והצלה

טמיואל ושוכמית מחדון
בזכות תרומתם לעלון יתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות באושר ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות

לתיסם וטובה בכורי היין
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ופרנסה טובה לשנים רבות וטובות נחת ושלוה לרפואת טובה בת דבורה ועמי אברהם להבדיל לעיני אברהם בן נסימי ז"ל

סרכה והצלה

לכירון וישיבה קפשי'א
שיתברכו בשפע קודש, בריאות טובה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות ובכל מילי דמיטב וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם

סרכות ואיחוי'ס

מנחם (מנדל) ויארד באבאי
להולדת הבת יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצלח בכל דרכיה ומעשיה וברכה ונחת ושלוה **ליוסף ואהובה באבאי לדליה כרמי** וירוו נחת מיוצאי חלציהם

סרכה והצלה

מאיר וידינה אהובתנו
בזכות תרומתם שיתברכו בשפע קודש, בריאות, אושר ופרנסה טובה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות ובכל מילי דמיטב וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם

סרכה והצלה

לריני בן שלמה
בן שושנה יעלה ויזווג יפה יתברך בשפע קודש, בריאות ופרנסה טובה ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות וירווה נחת ושלוה מכל יוצאי חלציו

סרכה והצלה

רפואה שלימה לשמיואל כ"ז
בן אסתר חקבי"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"י"ה גידיו רפואת הנפש ורפואת הגוף ולשנים רבות טובות ונעימות

סרכה והצלה

ד"ר חן חן וק"ל נ"א
מזל טוב ואיחולים לבבנים לתיסם ומרים דמארי **לנביראל ואחיה ויזכר** לנישואי אדיר עם **ניפר** יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. **"עוני הגפן בעניי הגפן דבר נאה ומתקבל"** וזכו במהרה לזרע קודש בני-קיימא

סרכות ואיחוי'ס

ישראל וצפנת מוסאי
להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצלח בכל דרכיו ומעשיו יתברך בכל מילי דמיטב וברכה ונחת ושלוה **ליצחק וטובה מוסאי ולתמר נאמן** ירוו נחת מיוצאי חלציהם

סרכה והצלה

ליוסי יוסף כ"ז
בן דליה יתברך בשפע קודש, בריאות ופרנסה טובה ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות וירווה נחת ושלוה מכל יוצאי חלציו

סרכות ואיחוי'ס

אמיר-מרדכי ורות חסני
להולדת הבת יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצלח בכל דרכיה ומעשיה וברכה ונחת ושלוה **ליעקב ורחל נהרי לעוזי וטובה חסני** ירוו נחת מיוצאי חלציהם

רפואה שלימה

לד"ר אליה לוי
בת מו"ר ג'מיל חיים חקבי"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"י"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף ולשנים רבות טובות ונעימות

לע"נ הצנועה והענוה

יפה בנדבה
בת רחל ז"ל אדר פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"נ הצנוע והענו

אברהם בכור
בן נסימי וחוה ז"ל ו' אדר ב' פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

<p>עילאי דורון בן אריאלה-מזל ז"ל ניסים נסימי בן פרי ויצחק ז"ל אלעזר כהן בן לאה ז"ל מורטנה אוזן בת חנונה ושושן ז"ל צינה לוי בת שרה ז"ל ניצה גואטה בת ליליה ז"ל עליזה יצחק בת שרה ז"ל אסתר (גורה) רחמני בת עזיזה ז"ל</p>	<p>לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה זבולון יצחק בן שמחה ז"ל רפאל אלביליה בן שמחה ז"ל שלמה בנציון בן זהרי ז"ל אברהם מסעוד לוי בן חיים ז"ל מימון קקון בן פריחה ז"ל יחיאל אבירג'ל בן סעדה-שושנה ז"ל</p>	<p>אברהם יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרונ' בן ביבי הי"ו רחמים עמרני בן רבקה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דויד' בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הרני בת מרי מנב"ת דליה נסימי בת גוג'ייה מנב"ת חויה חיה בת אסתר מנב"ת חויה בת חנה מנב"ת</p>	<p>שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו מאיר חסן בן מסעודה הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ' בת גורה מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת גיראן מנב"ת</p>
---	---	--	--